

Zaawansowane programowanie w Pythonie

Wykład 6-7-8

Agnieszka Zbrzezny

KMMI WMII UWM

18/21/25 listopada 2024

References

- Regular expressions
https://pl.wikipedia.org/wiki/Wyrazenie_regularne
- Standard library documentation
<https://docs.python.org/3/library/re.html>
- Regular Expression HOWTO
<https://docs.python.org/3/howto/regex.html>
- Python 3 Module of the Week
<https://pymotw.com/3/re/index.html>
- Tutorial on www.tutorialspoint.com
https://www.tutorialspoint.com/python3/python_reg_expressions.htm
- A web-based tools for testing regular expressions
<https://pythex.org>
<https://regex101.com/>

Wprowadzenie

- **Wyrażenia regularne** to sposób opisywania zbioru ciągów znaków na podstawie cech wspólnych dla każdego ciągu w tym zbiorze.
- Można ich używać do wyszukiwania, edycji lub manipulacji tekstem i danymi.
- Aby tworzyć wyrażenia regularne, należy poznać specyficzną składnię – taką, która wykracza poza normalną składnię języka programowania Python.
- Wyrażenia regularne różnią się stopniem złożoności, ale gdy zrozumie się podstawy ich konstrukcji, będzie można rozszyfrować (lub utworzyć) dowolne wyrażenie regularne.

Wprowadzenie

- Załóżmy na przykład, że chcemy odnaleźć odnośniki w pliku HTML. Musimy szukać ciągów znaków pasujących do wzorca ``.
- Jednak to nie wszystko – mogą pojawić się dodatkowe odstępy lub URL może być zamknięty w pojedynczych cudzysłowach.
- Wyrażenia regularne udostępniają precyzyjną składnię pozwalającą określać, jakie ciągi liter są poprawnym dopasowaniem.
- W dalszej części zobaczymy składnię wyrażeń regularnych wykorzystywaną w module `re` i dowiemy się, w jaki sposób korzystać z wyrażeń regularnych.

Składnia wyrażeń regularnych

- W wyrażeniach regularnych wszystkie znaki oprócz wymienionych poniżej 14 znaków zastrzeżonych oznaczają takie same znaki:
`. * + ? { } | () [] \ ^ $`
- Na przykład wyrażenie regularne `Python` pasuje jedynie do ciągu znaków `Python`.
- Znak `.` jest dopasowywany do dowolnego znaku. Przykładowo, `.a.a` zostanie dopasowane zarówno do `masa`, jak i `data`.
- Znak `*` oznacza, że poprzedzające konstrukcje mogą być powtórzone 0 lub więcej razy; dla znaku `+` jest to 1 lub więcej razy.
- Przyrostek `?` oznacza, że konstrukcja jest opcjonalna (0 lub 1 raz). Przykładowo, `be+s?` dopasowuje się do `be` , `bee` oraz `bees`.
- Można określić inne liczby powtórzeń za pomocą `{ }` – szczegółowe informacje znajdują się na dalszych slajdach.

Składnia wyrażeń regularnych

- **Klasa znaków** (ang. character class) jest zestawem alternatywnych znaków zamkniętych w nawiasach, takim jak `[Jj]`, `[0-9]`, `[A-Za-z]` czy `[\^0-9]`.
- Wewnątrz klasy znaków znak `-` służy do opisu zakresu (wszystkich znaków, których wartości Unicode leżą pomiędzy dwoma końcowymi wartościami).
- Jednak znak `-` będący pierwszym lub ostatnim znakiem klasy znaków reprezentuje sam siebie.
- Znak `^` jako pierwszy znak w klasie znaków oznacza dopełnienie (wszystkie znaki oprócz określonych w klasie).
- Istnieje wiele **predefiniowanych klas znaków**, takich jak `\d` (cyfry), `\w` (znaki alfanumeryczne), czy `\s` (białe znaki).

Składnia wyrażeń regularnych

- Znaki `^` oraz `$` są dopasowywane do początku i końca danych wejściowych.
- Aby wykorzystać **metaznak** `.` `*` `+` `?` `{ }` `|` `()` `[]` `\` `^` `$` należy poprzedzić go znakiem `\`.
- Metaznaki (z wyjątkiem `\`) nie są aktywne wewnątrz klas.
- Przykładowo, `[akm$]` dopasuje dowolny ze znaków `a`, `k`, `m` lub `$`.
- `$` jest zwykle metaznakiem, ale wewnątrz klasy znaków jest pozbawiony swojej specjalnej natury.
- Wewnątrz klasy znaków należy poprzedzać znakiem `\` jedynie znaki `[` oraz `\`, oczywiście uwzględniając położenie znaków `\` – `^`.
- Przykładowo, klasa `[]^~]` zawiera wszystkie trzy wymienione znaki.

Składnia wyrażeń regularnych

- Surowe ciągi znaków (ang. raw strings) ułatwiają pisanie wyrażeń regularnych w Pythonie, zmniejszając potrzebę użycia znaków odwrotnego ukośnika (backslash'a).
- Aby uzyskać surowy łańcuch znaków poprzedzamy łańcuch znaków literą **r**. Python będzie traktował wszystko w takim łańcuchu jako znaki kodowane w trybie Raw-Unicode-Escape.
- Wewnątrz surowego łańcucha znaków znaki specjalne, zawierające odwrotny ukośnik nie są specjalnie interpretowane.
- Przykłady:

<code>"ab*"</code>	<code>r"ab*"</code>
<code>"\\ten"</code>	<code>r"\\ten"</code>
<code>"\\w+\\s+"</code>	<code>r"\\w+\\s+"</code>

Klasy znaków

Klasa znaków	Dopasuj
.	dowolny znak z wyjątkiem znaku nowej linii
\d	dowolną cyfrę 0–9
\D	dowolny znak niebędący cyfrą
\s	dowolny biały znak, w tym \t, \n i \r oraz znak spacji
\S	dowolny znak niebędący białym znakiem
\w	dowolny znak alfanumeryczny (litera lub cyfra)
\W	dowolny znak niebędący alfanumerykiem
\t	znak tabulatora
\n	znak nowej linii
\r	znak powrotu karetki
[...]	jeden znak spośród zbioru znaków
[^...]	jeden znak spoza zbioru znaków

Wyrażenia regularne

Kwantyfikatory zachłanne

Kwantyfikator	Dopasuj poprzedzający element
*	0 lub więcej razy
+	1 lub więcej razy
?	0 lub 1 raz
{m}	dokładnie m razy
{m,}	co najmniej m razy
{,n}	co najwyżej n razy
{m,n}	od m do n razy

Granice słowa

Asercja	Dopasuj
\b	granicę słowa w łańcuchu znaków

Funkcja `re.findall`

- Składnia:
`re.findall(pattern, string, flags=0)`
- Znajduje wszystkie dopasowania wyrażenia regularnego `pattern` w łańcuchu `string` i zwraca je w formie listy łańcuchów.

Przykład

```
>>> import re
>>> string = "black, blue and brown"
>>> regex = r"bl\w+"
>>> matches = re.findall(regex, string)
>>> print(matches)
['black', 'blue']
```

Wyrażenia regularne

Funkcja `re.compile`

- Jeżeli chcemy wykorzystać to samo wyrażenie regularne wiele razy, bardziej wydajne będzie **skompilowanie** go.
- Obiekty wzorców, powstałe w wyniku kompilacji wyrażeń regularnych, posiadają metody analogiczne do funkcji modułu `re`.
- Metody te nie przyjmują pierwszego parametru `pattern`, gdyż są wywoływane dla skompilowanego obiektu wzorca.

Przykład

```
>>> import re
>>> string = "black, blue and brown"
>>> pattern = re.compile(r"bl\w+")
>>> matches = pattern.findall(string)
>>> print(matches)
['black', 'blue']
```

Przykład

```
>>> import re
string = "Ewa ma kota i żółwia"
>>>
>>> re.findall(r"\w\w", string)
['Ew', 'ma', 'ko', 'ta', 'żó', 'łw', 'ia']
>>>
>>> re.findall(r"\w+", string)
['Ewa', 'ma', 'kota', 'i', 'żółwia']
>>>
>>> re.findall(r"\w{3}", string)
['Ewa', 'kot', 'żół', 'wia']
>>>
>>> re.findall(r"\b\w{3}\b", string)
['Ewa']
>>>
```

Przykład

```
>>> re.findall(r"\w{1,4}", string)
['Ewa', 'ma', 'kota', 'i', 'żółw', 'ia']
>>>
>>> re.findall(r"\b\w{1,4}\b", string)
['Ewa', 'ma', 'kota', 'i']
>>>
>>> re.findall(r"\w{3,4}", string)
['Ewa', 'kota', 'żółw']
>>>
>>> re.findall(r"\b\w{3,4}\b", string)
['Ewa', 'kota']
>>>
>>> re.findall(r"\w{3,}", string)
['Ewa', 'kota', 'żółwia']
```

Funkcja `re.search`

- `re.search(pattern, string [, pos [, endpos]])`
Przeszukuje łańcuch w poszukiwaniu pierwszego miejsca, w którym wyrażenie regularne `pattern` daje dopasowanie i zwraca odpowiadający mu **obiekt dopasowania** (obiekt klasy `re.Match`).
- Zwraca `None`, jeżeli żadna pozycja w łańcuchu nie pasuje do wzorca; zauważmy, że różni się to od znalezienia dopasowania o zerowej długości w jakimś miejscu łańcucha.
- Opcjonalny drugi parametr `pos` podaje indeks w łańcuchu, od którego ma się rozpocząć szukanie; domyślnie wynosi on `0`.
- Opcjonalny parametr `endpos` określa, jak daleko łańcuch będzie przeszukiwany: w poszukiwaniu dopasowania będą szukane tylko znaki od `pos` do `endpos - 1`.
- Jeżeli `endpos < pos`, to nie zostanie znalezione dopasowanie.

Odnajdywanie jednego dopasowania

- Jeżeli `endpos >= pos`, to
`re.search(pattern, string, pos, endpos)`
jest równoważne
`re.search(pattern, string[:endpos], pos).`

```
import re
regex = r"[+-]?\d+"
text = "Ewa ma 12 kotów i 3 psy"

match = re.search(regex, text)
if match:
    print("Znaleziono:", match.span())
else:
    print("Nie znaleziono")

# Znaleziono: (7, 9)
```


Odnajdywanie jednego dopasowania

- Jeżeli chcemy wykorzystać to samo wyrażenie regularne wiele razy, bardziej wydajne będzie skompilowanie go:

```
import re

pattern = re.compile(r"[+-]?\d+")
text = "Ewa ma 12 kotów i 3 psy";

match = pattern.search(text)
if match:
    print("Znaleziono:", match.span())
else:
    print("Nie znaleziono")

# Znaleziono: (7, 9)
```

Funkcja `re.match`

- `re.match(pattern, string [, pos [, endpos]])`
Szuka dopasowania wyrażenia regularnego `pattern`, ale tylko na początku łańcucha `string`, czym różni się od funkcji `search`.
- Jeżeli zero lub więcej znaków na początku łańcucha pasuje do tego wyrażenia regularnego, to zwraca odpowiedni obiekt dopasowania (obiekt klasy `re.Match`).
- Zwraca `None`, jeżeli łańcuch nie pasuje do wzorca; zauważmy, że różni się to od dopasowania o zerowej długości.
- Opcjonalne argumenty `pos` i `endpos` mają takie samo znaczenie jak w funkcji `search`.

Odnajdywanie jednego dopasowania

- Jeżeli chcemy ustalić, czy ciąg znaków pasuje do początku wyrażenia, należy skorzystać z metody `match`:

```
import re
regex = r"[+-]?\d+"
text = "Ewa ma 12 kotów i 3 psy";

match = re.match(regex, text)
if match:
    print("Znaleziono:", match.span())
else:
    print("Nie znaleziono")

# Nie znaleziono
```

Odnajdywanie jednego dopasowania

- Jeżeli chcemy wykorzystać to samo wyrażenie regularne wiele razy, bardziej wydajne będzie skompilowanie go:

```
import re

pattern = re.compile(r"[+-]?\d+")
text = "Ewa ma 12 kotów i 3 psy";

match = pattern.match(text)
if match:
    print("Znaleziono:", match.span())
else:
    print("Nie znaleziono")

# Nie znaleziono
```

Wyrażenia regularne

Grupy przechwytyjące

- Często trzeba uzyskać więcej informacji niż tylko to, czy wyrażenie regularne (w skrócie RE) pasuje, czy nie.
- RE są często używane do rozcinania łańcuchów na kilka podgrup, które pasują do różnych interesujących nas elementów.
- Przykładowo, wiersz nagłówka [RFC-822](#) jest podzielony na nazwę nagłówka i wartość, oddzielone znakiem ":", jak poniżej:

```
Message-Id: <20001114144603.00abb310@oreilly.com>  
Date: Tue, 14 Nov 2000 14:55:07 -0500  
To: "Fredrik Lundh" <fredrik@effbot.org>  
From: Frank  
Subject: Re: python library book!  
  
Where is it?
```

- Można napisać wyrażenie regularne, które pasuje do całego wiersza nagłówka i ma jedną grupę, która pasuje do nazwy nagłówka oraz

Grupy przechwytyjące

- Grupy są oznaczane metaznakami `(` oraz `)`.
- Mają one takie samo znaczenie jak w wyrażeniach matematycznych: grupują wyrażenia zawarte wewnątrz nich.
- Zawartość grupy można powtórzyć za pomocą kwantyfikatora powtórzenia, takiego jak `*`, `+`, `?` lub `{m,n}`.
- Przykładowo, `(ab)*` będzie odpowiadać zero lub większej liczbie powtórzeń `ab`.

```
>>> p = re.compile("(a)b")
>>> m = p.match("ab")
>>> m.group()
'ab'
>>> m.group(0)
'ab'
```

Grupy przechwytyjące

- Grupy oznaczone metaznakami `(` oraz `)` przechwytyją również indeks początkowy i końcowy tekstu, który dopasowują.
- Można go pobrać, przekazując jako argument do metod obiektu klasy `re.Match`: `group()`, `start()`, `end()` i `span()`.
- Grupy są numerowane począwszy od 0. Grupa 0 jest zawsze obecna; jest to całe RE, więc metody obiektu dopasowania mają grupę 0 jako domyślny argument.

```
>>> p = re.compile("(a)b")
>>> m = p.match("ab")
>>> m.group()
'a b'
>>> m.group(0)
'a b'
```

Grupy przechwytyjące

- Podgrupy są numerowane od lewej do prawej strony, od 1 w górę.
- Grupy mogą być zagnieżdżone; aby określić ich liczbę, wystarczy policzyć znaki nawiasów otwierających, idąc od lewej do prawej.
- Gdy metodzie `group()` prześlemy wiele numerów grup naraz, to zwróci ona krotkę zawierającą wartości dla tych grup.

```
>>> p = re.compile("(a(b)c)d")
>>> m = p.match("abcd")
>>> m.group(0)
'abcd'
>>> m.group(1)
'abc'
>>> m.group(2)
'b'
>>> m.group(2, 1, 2)
('b', 'abc', 'b')
```


Grupy przechwytyjące

- Metoda `groups()` zwraca krotkę zawierającą łańcuchy wszystkich podgrup, począwszy od grupy nr 1.

```
>>> p = re.compile("(a(b)c)d")
>>> m = p.match("abcd")
>>> m.groups()
('abc', 'b')
```

- Odwołania wsteczne** we wzorcu pozwalają określić, że zawartość wcześniejszej grupy przechwytyjącej musi zostać znaleziona również w bieżącym miejscu łańcucha.
- Przykładowo, `\1` powiedzie się tylko wtedy, gdy na bieżącej pozycji zostanie znaleziona dokładna zawartość grupy 1.
- Aby umożliwić wstawianie dowolnych znaków do łańcucha, należy używać surowego łańcucha podczas włączania odwołań wstecznych do RE.

Funkcja `re.findall`

- `re.findall(pattern, string, flags=0)`

Zwraca wszystkie nienakładające się na siebie dopasowania wzorca w łańcuchu, jako listę łańcuchów lub krotek.

- Łańcuch jest skanowany od lewej do prawej, a dopasowania są zwracane w kolejności znalezienia. Puste dopasowania są uwzględniane w wyniku.
- Wynik zależy od liczby grup przechwytyjących we wzorcu. Jeżeli nie ma żadnych grup, to zwracana jest lista łańcuchów pasujących do całego wzorca.
- Jeżeli istnieje dokładnie jedna grupa, to zwracana jest lista łańcuchów pasujących do tej grupy.
- Jeżeli występuje wiele grup, to zwracana jest lista krotek łańcuchów pasujących do grup.

Funkcja `re.findall`

- Grupy, które nie zostały przechwycone, nie mają wpływu na postać wyniku.
- Począwszy od wersji 3.7 dopasowania niepuste mogą rozpoczynać się tuż po poprzednim dopasowaniu pustym.

Przykład (Funkcja `re.findall`)

```
>>> string = "which foot or hand fell fastest"
>>> re.findall(r"\b[a-z]*", string)
['foot', 'fell', 'fastest']
>>> string = "set width=20 and height=10"
>>> re.findall(r"(\w+)= (\d+)", string)
[('width', '20'), ('height', '10')]
```

Odnajdywanie wszystkich dopasowań

- Aby znaleźć wszystkie dopasowania można wykorzystać funkcję `re.findall`, która zwraca listę wszystkich dopasowań.

```
import re

regexp = r".a"
text = "Ewa ma kota i psa"

matches = re.findall(regexp, text)
print(matches)

# ['wa', 'ma', 'ta', 'sa']
```

Odnajdywanie wszystkich dopasowań

- Jeżeli musimy wykorzystać to samo wyrażenie regularne wiele razy, bardziej wydajne będzie skompilowanie go:

```
import re

regexp = r".a"
text = "Ewa ma kota i psa"

pattern = re.compile(regexp)
matches = pattern.findall(text)
print(matches)

# ['la', 'ma', 'ta', 'sa']
```

Odnajdywanie wszystkich dopasowań będących słowami

- Aby znaleźć wszystkie dopasowania będące **słowami** można wykorzystać funkcję `re.findall` oraz odpowiednio zmodyfikować wyrażenie regularne:

```
import re

regexp = r"\b.a\b"
text = "Ewa ma kota i psa"

matches = re.findall(regexp, text)
print(matches)

# ['ma']
```

Funkcja `re.finditer`

- `re.finditer(pattern, string, flags=0)`

Zwraca iterator dostarczający obiekty dopasowania dla wszystkich nie pokrywających się dopasowań dla wzorca `pattern` w łańcuchu `string`.

- Łańcuch jest skanowany od lewej do prawej, a dopasowania są zwracane w znalezionej kolejności.
- Puste dopasowania są uwzględniane w wyniku.
- Począwszy od wersji 3.7 dopasowania niepuste mogą rozpoczynać się tuż po poprzednim dopasowaniu pustym.

Odnajdywanie wszystkich dopasowań

- Aby znaleźć wszystkie dopasowania można wykorzystać funkcję `re.finditer`, która zwraca iterator do wszystkich dopasowań.

```
import re

regexp = r".a"
text = "Ewa ma kota i psa"

iterator = re.finditer(regexp, text)
for match in iterator:
    s = match.string[match.start():match.end()]
    print(s, end=" ")
print()

# w a m a t a s a
```


Odnajdywanie wszystkich dopasowań

- Jeżeli musimy wykorzystać to samo wyrażenie regularne wiele razy, bardziej wydajne będzie skompilowanie go:

```
import re

regexp = r".a"
text = "Ewa ma kota i psa"

pattern = re.compile(r".a")
for match in pattern.finditer(text):
    s = match.string[match.start():match.end()]
    print(s, end=" ")
print()

# w a m a t a s a
```

Testowanie wyrażeń regularnych

- Zdefiniujemy teraz funkcję `reth` służącą do badania konstrukcji wyrażeń regularnych obsługiwanych przez moduł `re`.
- Poleceniem uruchamiającym tę funkcję jest:

```
>>> from reth import reth
>>> reth(r"...") # ... to dowolne wyrażenie regularne

Enter input string (press <CTRL>+D to finish):
```

- Funkcja zapętla się, prosząc użytkownika o podanie łańcucha wejściowego.
- Użycie tego narzędzia testowego jest opcjonalne, ale może okazać się wygodne podczas poznawania przypadków testowych omawianych na poprzednim i na dzisiejszym wykładzie.

Testowanie wyrażeń regularnych

```
import re

def reth(regex):
    print("RE:", regex)
    try:
        pattern = re.compile(regex)
    except Exception as ex:
        print(ex)
        return
    while True:
        try:
            string = input("\nEnter input string"
                           + " (press <CTRL>+C to finish):\n")
        except KeyboardInterrupt:
            print()
            break
    ...
```

Testowanie wyrażeń regularnych

```
import re

def reth(regex):
    ...
    while True:
        ...
        found = False
        for matched in pattern.finditer(string):
            start, end = matched.start(), matched.end()
            s = matched.string[start:end]
            print(f"I found the text \"{s}\""
                  + f" starting at index {start}"
                  + f" and ending at index {end}.")
            found = True
        if not found:
            print("No match found.\n")
```

Funkcja `re.split`

- `re.split(pattern, string, maxsplit=0, flags=0)`
Dzieli łańcuch źródłowy według wystąpień wzorca, zwracając listę zawierającą wynikowe podłańcuchy.
- Jeżeli we wzorcu użyto nawiasów przechwytyjących, to jako część wynikowej listy zwracane są również teksty wszystkich grup we wzorcu.
- Jeżeli `maxsplit` jest niezerowe, to nastąpi co najwyżej `maxsplit` podziałów, a pozostała część łańcucha jest zwracana jako ostatni element listy.
- Jeżeli w separatorze znajdują się grupy przechwytyjące, a separator jest dopasowany na początku łańcucha, wynik będzie zaczynał się od pustego łańcucha. To samo dotyczy końca łańcucha.

Przykład (Funkcja re.split)

```
>>> re.split(r"\W+", "Words, words, words.")
['Words', 'words', 'words', '']
>>>
>>> re.split(r"(\W+)", "Words, words, words.")
['Words', ', ', 'words', ', ', 'words', '. ', '']
>>>
>>> re.split(r"\W+", "Words, words, words.", 1)
['Words', 'words, words.']
>>>
>>> re.split("[a-f]+", "0a3B9", flags=re.IGNORECASE)
['0', '3', '9']
>>>
>> re.split(r"(\W+)", "...words, words...")
['', '...', 'words', ', ', 'words', '...', '']
```

Kwantyfikatory niezachłanne

- Kwantyfikatory niezachłanne `*?`, `+?`, `??` oraz `{m,n}?` dopasowują się do jak najkrótszych fragmentów tekstu.

Kwantyfikator	Dopasuj
<code>*?</code>	0 lub więcej wystąpień
<code>+?</code>	1 lub więcej wystąpień
<code>??</code>	0 lub 1 wystąpienie
<code>{m}?</code>	dokładnie m wystąpień
<code>{m,}?</code>	co najmniej m wystąpień
<code>{,n}?</code>	co najwyżej n wystąpień
<code>{m,n}?</code>	od m do n wystąpień

Przykład (Kwantyfikator zachłanny)

```
import re

text = '<button type="submit" class="btn">Send</button>'

pattern = '".+"'
matches = re.findall(pattern, text)
print("text:", text)
print("pattern", pattern)
print("matches:", matches)

matches: ['"submit" class="btn"']
```


Przykład (Kwantyfikator niezachłanny)

```
import re

text = '<button type="submit" class="btn">Send</button>'

pattern = '".+?"'
matches = re.findall(pattern, text)
print("text:", text)
print("pattern", pattern)
print("matches:", matches)

matches: ['"submit"', '"btn"']
```

Funkcja `re.sub`

- `re.sub(pattern, repl, string, count=0, flags=0)` Zwraca łańcuch znaków uzyskany przez zastąpienie najbardziej po lewej stronie nienakładających się wystąpień wzorca `pattern` w łańcuchu `string` przez łańcuch `repl`. Jeżeli wzorzec nie został znaleziony, łańcuch jest zwracany bez zmian.
- Argument `repl` może być łańcuchem znaków lub funkcją. Jeżeli jest to łańcuch, to przetwarzane są wszystkie występujące w nim odwrotne ukośniki. To znaczy:
 - `\n` jest konwertowane na znak nowej linii, `\r` na powrót karetki itd.
 - Nieznane ucieczki od liter ASCII są zachowane do przyszłego użytku i traktowane jako błędy.
 - Inne nieznane ucieczki, takie jak `\&`, są pozostawiane bez zmian.
 - Odsyłacze wsteczne, takie jak `\1`, są zastępowane podłańcuchem pasującym do grupy nr 1 we wzorcu. Puste dopasowania wzorca są zastępowane, jeśli sąsiadują z niepustym dopasowaniem.

Przykład (Funkcja `re.sub`)

```
>>> regex = r"\*{2}(.*?)\*{2}"
>>> repl = r"<b>\1</b>"
>>> text = "Make this bold. This too."
>>> print("Bold:", re.sub(regex, repl, text))
Bold: Make this <b>bold</b>. This <b>too</b>.
```

Przykład (Metoda `Pattern.sub`)

```
>>> bold = re.compile(r"\*{2}(.*?)\*{2}")
>>> repl = r"<b>\1</b>"
>>> text = "Make this bold. This too."
>>> print("Bold:", bold.sub(repl, text))
Bold: Make this <b>bold</b>. This <b>too</b>.
```

Wyrażenia regularne

Funkcja `re.sub`

- Jeżeli `repl` jest funkcją, to jest ona wywoływana dla każdego nienakładającego się wystąpienia wzorca. Funkcja ta przyjmuje jako argument obiektu klasy `re.Match` i zwraca łańcuch zastępujący, który zostanie użyty do zamian.

Przykład (Funkcja `re.sub`)

```
import re

def square(match):
    num = int(match.group())
    return str(num * num)

print(re.sub(r"\d+", square, "A1 A2 A3 A4"))

# A1 A4 A9 A16
```

Funkcja `re.subn`

- `re.subn(pattern, replacement, string)`

Działa tak samo jak funkcja `sub`, ale zwraca krotkę:
(zmodyfikowany łańcuch, liczba zamian).

Przykład (Funkcja `re.subn`)

```
>>> regex = r"\*{2}(.*?)\*{2}"
>>> repl = r"<b>\1</b>"
>>> text = "Make this too. This too."
>>> print("Bold:", re.subn(regex, repl, text))
Bold: ('Make this <b>bold</b>. This <b>too</b>.', 2)
```

Operator alternatywy

- Wyrażenie $A|B$, gdzie A i B mogą być dowolnymi RE, tworzy wyrażenie regularne, które będzie pasowało do A lub B . W ten sposób można oddzielić dowolną liczbę RE znakiem $|$.
- Operatora alternatywy można tego również używać wewnątrz grup.
- Podczas skanowania docelowego łańcucha znaków, wyrażenia regularne oddzielone znakiem $|$ są sprawdzane od lewej do prawej strony.
- Gdy jeden z wzorców jest całkowicie zgodny, to ta gałąź jest akceptowana.
- Oznacza to, że gdy A zostanie dopasowane, B nie będzie dalej testowane, nawet jeśli dałoby to dłuższe dopasowanie.
- Innymi słowy, operator $|$ nigdy nie jest zachłanny.

Operator alternatywy

- Aby dopasować dosłowne `|`, należy użyć `\|` lub zawrzeć je wewnątrz klasy znaków, jak w `[]`.
- Alternatywa jest przydatna, gdy musimy dopasować jedną z kilku różnych alternatyw.
- Przykładowo, RE `airways|airplane|bomber` dopasuje każdy tekst, który zawiera `airways`, `airplane` lub `bomber`.
- To samo można osiągnąć, używając RE `air(ways|plane)|bomber`.
- Gdybyśmy użyli RE `(airways|airplane|bomber)`, dopasowałoby ono dowolne z tych trzech wyrażień.

Operator alternatywy

- Rozważmy RE `(air(ways|plane)|bomber)`, który ma dwa przechwycenia, jeżeli pasuje pierwsze wyrażenie (`airways` lub `airplane` jako pierwsze przechwycenie i `ways` lub `plane` jako drugie przechwycenie), oraz jedno przechwycenie, jeżeli pasuje drugie wyrażenie (`bomber`).
- Możemy wyłączyć efekt przechwytywania, umieszczając po nawiasie otwierającym znaki `?:`, jak poniżej:
`(air(?:ways|plane)|bomber)`
- To wyrażenie będzie miało tylko jedno przechwycenie, jeżeli będzie pasowało (`airways` lub `airplane` lub `bomber`).

Przykład (Operator alternatywy)

```
>>> import re
>>> s = "airways aircraft airplane bomber"
>>> result1 = re.findall(r"(airways|airplane|bomber)", s)
>>> print(result1)
['airways', 'airplane', 'bomber']
>>>
>>> result2 = re.findall(r"(air(ways|plane)|bomber)", s)
>>> print(result2)
[('airways', 'ways'), ('airplane', 'plane'), ('bomber', '')]
>>>
>>> result3 = re.findall(r"(air(?:ways|plane)|bomber)", s)
>>> print(result3)
['airways', 'airplane', 'bomber']
>>>
```

Przykład (Zliczanie liczby unikalnych słów w pliku)

```
# count_words_func.py

import re

def count_words(file):
    content = file.read().lower()
    words = re.findall(r"[\w\d_]+", content)
    words = sorted(set(words))
    return len(words)
```

Przykład (Zliczanie liczby unikalnych słów w pliku)

```
import sys
from count_words_func import count_words

def main():
    if len(sys.argv) != 2:
        print(f"Usage: python3 {sys.argv[0]} file")
        sys.exit(1)
    try:
        file = open(sys.argv[1])
    except Exception as ex:
        print(ex)
        sys.exit(2)
    how_many = count_words(file)
    file.close()
    print(f"There are {how_many} unique words in", sys.argv[1])

main()
```

Wyrażenia regularne – asercje

Asercja	Dopasuj
<code>^ \$</code>	odpowiednio początek i koniec tekstu, także początek nowej linii (koniec linii) w przypadku włączonej opcji <code>re.MULTILINE</code>
<code>\A \Z</code>	odpowiednio początek tekstu i koniec tekstu
<code>\b</code>	pusty łańcuch znaków na początku lub końcu słowa (dopasowuje granicę słowa albo początek lub koniec tekstu)
<code>\B</code>	pusty łańcuch znaków, lecz nie na początku lub końcu słowa (dopasowanie wewnątrz słowa)
<code>(?=e)</code>	łańcuch znaków, jeżeli bezpośrednio po nim następuje wyrażenie pasujące do <code>e</code> (ang. positive lookahead)
<code>(?!e)</code>	łańcuch znaków, jeżeli bezpośrednio po nim nie następuje wyrażenie pasujące do <code>e</code> (ang. negative lookahead)
<code>(?<=e)</code>	łańcuch znaków, jeżeli bezpośrednio przed nim następuje wyrażenie pasujące do <code>e</code> (ang. positive lookbehind)
<code>(?<!e)</code>	łańcuch znaków, jeżeli bezpośrednio przed nim nie następuje wyrażenie pasujące do <code>e</code> (ang. negative lookbehind)

Przykład (Lookahead i lookbehind)

```
>>> import re
# Lookahead
>>> re.findall("(Bobby)(?= Fischer)", "Bobby Fischer")
['Bobby']
>>>
>>> re.findall("(Bobby)(?! Fischer)", "Bobby Charlton")
['Bobby']
>>>
# Lookbehind
>>> re.findall("(?<=Bobby )Fischer", "Bobby Fischer")
['Fischer']
>>>
>>> re.findall("(?<!=Bobby )Fischer", "Robert Fischer")
['Fischer']
```

Flagi

- `re.ASCII` lub `re.A` dla wybranych klas znaków takich jak `\w`, `\b`, `\s` oraz `\d` oraz ich dopełnień dopasowuje tylko znaki ASCII.
- `re.DEBUG`: wyświetla informacje dotyczące debugowania dotyczące skompilowanego wyrażenia.
- `re.DOTALL` lub `re.S`: sprawia, że symbol jest dopasowywany do wszystkich znaków, włącznie ze znakami końca linii.
- `re.IGNORECASE` lub `re.I`: dopasowuje znaki niezależnie od wielkości liter.
- `re.MULTILINE` lub `re.M`: sprawia, że `^` i `$` są dopasowywane do początku i końca wiersza, a nie do całości danych wejściowych.
- `re.VERBOSE` lub `re.X`: pozwala na pisanie wyrażeń regularnych, które są bardziej czytelne, poprzez umożliwienie wizualnego oddzielanie sekcji logicznych wzorca i dodawanie komentarzy.

Przykład (Flaga re.ASCII)

```
>>> re.findall(r"\w+", 'fox:ąćęłńóśźż')
['fox', 'ąćęłńóśźż']
>>>
>>> re.findall(r"\w+", 'fox:ąćęłńóśźż', flags=re.A)
['fox']
>>>
re.findall(r"[a-zA-Z0-9_]+", "fox:ąćęłńóśźż")
[]
```

Przykład (Flaga `re.IGNORECASE`)

```
>>> bool(re.search(r"cat", "Cat"))
False
>>> bool(re.search(r"cat", "Cat", re.I))
True
>>> string = "Cat cot CATER ScUtTLe"
>>> re.findall(r'c.t', string)
['cot', 'cUt']
>>>
>>> re.findall(r"c.t", string, flags=re.I)
['Cat', 'cot', 'CAT', 'cUt']
>>>
>>> re.findall(r"[a-z]+", "New York")
['ew', 'ork']
>>>
>>> re.findall(r"[a-z]+", "New York", re.I)
['New', 'York']
```


Uwagi dodatkowe

- Zwróćmy uwagę, że gdy wzorce Unicode `[a-z]` lub `[A-Z]` są używane w połączeniu z flagą `re.IGNORECASE`, pasują one do 52 liter ASCII i 4 dodatkowych liter spoza ASCII:
 - `İ` (U+0130, łaćńska wielka litera `I` z kropką nad nią),
 - `ı` (U+0131, łaćńska mała litera `i` bez kropki),
 - `ſ` (U+017F, łaćńska mała litera długie `s`) oraz
 - `℄` (U+212A, znak Kelvina).
- Jeżeli użyta jest flaga `re.ASCII`, dopasowywane są tylko litery od `a` do `z` oraz od `A` do `Z`.

Przykład (Flagi `re.ASCII` i `re.IGNORECASE`)

- Program `a_band_of_four.py`

Przykład (Flaga re.DOTALL)

```
regex = r"the.*ice"
>>> text = "Hi there\nHave a Nice Day"
>>>
>>> re.sub(regex, "X", text)
'Hi there\nHave a Nice Day'
>>>
>>> re.sub(regex, "X", text, flags=re.S)
'Hi X Day'
```

Przykład (Flaga re.MULTILINE)

```
>>> re.findall(r"^top", "hi hello\ntop spot")
[]
>>>
>>> re.findall(r"^top", "hi hello\ntop spot", flags=re.M)
['top']
>>>
>>> re.findall(r"ar$", "spare\npar\ndare")
[]
>>>
>>> re.findall(r"ar$", "spare\npar\ndare", flags=re.M)
['ar']
```

Flagi

```
import re

pattern = re.compile(r"[a-z]+")
text = "Ewa ma 12 kotów i 3 psy";

match = pattern.search(text)
if match:
    s = match.string[match.start():match.end()]
    print("Znaleziono:", s)
else:
    print("Nie znaleziono")

# Znaleziono: wa
```

Flagi

```
import re

pattern = re.compile(r"[a-z]+", re.IGNORECASE)
pattern = re.compile(r"(?i)[a-z]+")
text = "Ewa ma 12 kotów i 3 psy";

match = pattern.search(text)
if match:
    s = match.string[match.start():match.end()]
    print("Znaleziono:", s)
else:
    print("Nie znaleziono")

# Znaleziono: Ewa
```

Flagi

```
import re

charref = re.compile("&#(0o[0-7]+"
                    "|[0-9]+"
                    "|0x[0-9a-fA-F]+);")

print(charref.findall("&#0o377;&#255;&#0xFF;"))
print(charref.findall("&#0o377;"))
print(charref.findall("&#255;"))
print(charref.findall("&#0xFF;"))
```

Flagi

```
import re

charref = re.compile(r"""
    &[#]                # Start of a numeric entity
    (                  # reference
        0o[0-7]+       # Octal form
        | [0-9]+       # Decimal form
        | 0x[0-9a-fA-F]+ # Hexadecimal form
    )
    ;                  # Trailing semicolon
""", re.VERBOSE)

print(charref.findall("&#0o377;&#255;&#0xFF;"))
```

Przykład (Flaga re.MULTILINE)

```
import re

def main():
    text = "This is some text -- with punctuation.\nA second line."
    pattern = r"^(\\w+)|(\\w+\\S*$)"
    single_line = re.compile(pattern)
    multiline = re.compile(pattern, re.MULTILINE)

    print("Text:\\n  {!r}".format(text))
    print("Pattern:\\n  {}".format(pattern))
    print("Single Line :")
    for match in single_line.findall(text):
        print("  {}".format(match))
    print("Multiline      :")
    for match in multiline.findall(text):
        print("  {}".format(match))
```


Przykład (Flaga re.DOTALL)

```
import re

def main():
    text = "This is some text -- with punctuation.\nA second line."
    pattern = r"^(\\w+)|(\\w+\\S*$)"
    single_line = re.compile(pattern)
    multiline = re.compile(pattern, re.MULTILINE)

    print("Text:\\n  {!r}".format(text))
    print("Pattern:\\n  {}".format(pattern))
    print("Single Line :")
    for match in single_line.findall(text):
        print("  {}".format(match))
    print("Multiline      :")
    for match in multiline.findall(text):
        print("  {}".format(match))
```

Flagi wbudowane

- Aby zastosować flagi do określonych fragmentów RE, należy określić je w specjalnej składni grupującej.
- Spowoduje to zastąpienie flag zastosowanych do całych definicji RE, jeżeli takie istnieją.

Flaga	Alias	Flaga wbudowana
re.ASCII	re.A	(?a)
re.DEBUG	N/A	N/A
re.IGNORECASE	re.I	(?i)
re.LOCALE	re.L	(?L)
re.MULTILINE	re.M	(?m)
re.DOTALL	re.S	(?s)
re.VERBOSE	re.X	(?x)

Flagi wbudowane

- Dostępne są następujące warianty składni:
 - `(?flags:pattern)` zastosuje flagi tylko dla wyrażenia `pattern`
 - `(?-flags:pattern)` zaneguje flagi tylko dla wyrażenia `pattern`
 - `(?flags-flags:pattern)` zastosuje i zaneguje poszczególne flagi tylko dla wyrażenia `pattern`
 - `(?flags)` zastosuje flagi dla całej definicji RE, może być podany tylko na początku definicji RE
- Jeżeli potrzebne są kotwice, należy je podać po `(?flags)`.
- W ten sposób flagi mogą być określone dokładnie tylko tam, gdzie są potrzebne.
- Flagi należy podawać jako małe, jednoliterowe wersje stałych o krótkiej formie. Przykładowo, `i` dla `re.I`, `s` dla `re.S` i tak dalej, z wyjątkiem `L` dla `re.L` lub `re.LOCALE`.

Flagi wbudowane

- Jak pokazują poniższe przykłady, flagi wbudowane nie działają jako grupy przechwytyjące.

Przykład (Flagi wbudowane)

```
>>> string = "Cat SCatTeR CATER cAts"
>>> re.findall(r"Cat[a-z]*\b", string)
['Cat']
>>> re.findall(r"Cat(?i:[a-z]*)\b", string)
['Cat', 'CatTeR']
>>> re.findall(r"Cat[a-z]*\b", string, flags=re.I)
['Cat', 'CatTeR', 'CATER', 'cAts']
>>> re.findall(r"(?i)Cat[a-z]*\b", string)
['Cat', 'CatTeR', 'CATER', 'cAts']
>>> re.findall(r"(?-i:Cat)[a-z]*\b", string, flags=re.I)
['Cat', 'CatTeR']
```

Wyrażenia regularne – grupowanie

Nawiasy oprócz zwykłej funkcji, wpływania na kolejność obliczeń, pełnią drugą ważną rolę: tworzą z wyrażenia w nawiasach tzw. grupę.

Wyrażenie	Znaczenie
<code>(...)</code>	dopasowanie wyrażenia w nawiasie jako grupy; po dopasowaniu można odwoływać się we wzorcu do zawartości grupy poprzez odwołania wsteczne <code>\1</code> , <code>\2</code> , <code>\3</code> , itd.
<code>(?:...)</code>	nawiasy nieprzechwytyjące; od zwykłych nawiasów różnią się tym, że po dopasowaniu nie można odwoływać się do zawartości grupy poprzez odwołania wsteczne.
<code>(?P<name>...)</code>	tworzy grupę nazwaną <code>name</code> .
<code>(?P=name)</code>	dopasowuje tekst, który został dopasowany wcześniej przez grupę nazwaną <code>name</code> .
<code>(?(1)w1 w2)</code>	wyrażenie warunkowe. Jeżeli pierwsza grupa przechwytyjąca dopasowała porcję tekstu, dopasuj wyrażenie <code>w1</code> . a w przeciwnym przypadku dopasuj wyrażenie <code>w2</code> .

Przykłady

- Program `regexdemo.py`
- Program `funcs.py`

Przykład (Flag wbudowane)

```
>>> type(re.IGNORECASE)
<enum 'RegexFlag'>
>>>
>> for j in range(9):
...     print(f"{2**j:3}:", re.RegexFlag(2**j))
...
1: re.TEMPLATE
2: re.IGNORECASE
4: re.LOCALE
8: re.MULTILINE
16: re.DOTALL
32: re.UNICODE
64: re.VERBOSE
128: re.DEBUG
256: re.ASCII
```

Przykład (Iteracje po elementach wyliczenia)

```
# Iteracja po elementach wyliczenia
# nie dostarcza aliasów:
>>> from enum import Enum
>>> class Shape(Enum):
...     SQUARE = 2
...     DIAMOND = 1
...     CIRCLE = 3
...     ALIAS_FOR_SQUARE = 2
...
>>> for element in Shape:
...     print(repr(element))
...
<Shape.DIAMOND: 1>
<Shape.SQUARE: 2>
<Shape.CIRCLE: 3>
```


Przykład

```
# Atrybut specjalny __members__ jest uporządkowanym,  
# przeznaczonym tylko do odczytu odwzorowaniem nazw na  
# elementy. Zawiera on wszystkie nazwy zdefiniowane  
# w wyliczeniu, w tym aliasy:  
>>>  
>>> for name, member in Shape.__members__.items():  
...     name, member  
...  
( 'SQUARE', <Shape.SQUARE: 2> )  
( 'DIAMOND', <Shape.DIAMOND: 1> )  
( 'CIRCLE', <Shape.CIRCLE: 3> )  
( 'ALIAS_FOR_SQUARE', <Shape.SQUARE: 2> )
```

Przykład

```
# Atrybut __members__ może być użyty do szczegółowego,
# programowego dostępu do elementów wyliczenia.
# Na przykład do znalezienia wszystkich aliasów:
>>>
>>> class Shape(Enum):
...     SQUARE = 2
...     DIAMOND = 1
...     CIRCLE = 3
...     ALIAS_FOR_SQUARE = 2
...     ALIAS_FOR_CIRCLE = 3
...
>>> [name for name, member in Shape.__members__.items()
...     if member.name != name]
['ALIAS_FOR_SQUARE', 'ALIAS_FOR_CIRCLE']
```

Przykład

```
# Elementy wyliczenia są porównywane według tożsamości:
>>> Color.RED is Color.RED
True
>>> Color.RED is Color.BLUE
False
>>> Color.RED is not Color.BLUE
True
# Porównania porządkowe między wartościami wyliczenia
# nie są obsługiwane, ponieważ elementy wyliczenia
# nie są liczbami całkowitymi.
>>>
>>> Color.RED < Color.BLUE
Traceback (most recent call last):
  File "<stdin>", line 1, in <module>
TypeError: '<' not supported\
between instances of 'Color' and 'Color'
```

Przykład

```
# Porównania równości są jednak zdefiniowane:
>>> Color.BLUE == Color.RED
False
>>> Color.BLUE != Color.RED
True
>>> Color.BLUE == Color.BLUE
True
>>>

# Porównania z wartościami nie-wyliczeniowymi
# zawsze będą zwracać wartość False:
>>> Color.BLUE == 2
False
```

Przykład (Funkcyjne API)

```
# Klasa Enum jest wywoływalna i udostępnia
# następujący interfejs API:
>>> Animal = Enum("Animal", "ANT BEE CAT DOG")
>>> Animal
<enum 'Animal'>
>>> Animal.ANT
<Animal.ANT: 1>
>>> Animal.ANT.value
1
>>> for animal in Animal: print(repr(animal))
...
<Animal.ANT: 1>
<Animal.BEE: 2>
<Animal.CAT: 3>
<Animal.DOG: 4>
```

Funkcyjne API dla klasy Enum

- Semantyka tego API (od ang. Application Programming Interface, czyli Interfejs programowania aplikacji) przypomina semantykę klasy `namedtuple` z modułu `collections`.
- Pierwszym argumentem wywołania funkcji `Enum` jest nazwa wyliczenia; drugim argumentem jest źródło nazw elementów wyliczenia.
- Może to być łańcuch nazw oddzielonych białymi znakami, sekwencja nazw, sekwencja 2-krotek z parami klucz-wartość lub odwzorowanie (np. słownik) nazw na wartości.
- Dwie ostatnie opcje umożliwiają przypisanie wyliczeniom dowolnych wartości.
- Pozostałe automatycznie przypisują rosnące liczby całkowite, począwszy od `1` (aby określić inną wartość początkową, należy użyć argumentu `start`).

Funkcyjne API dla klasy Enum

- Zwracana jest nowa klasa wywodząca się z `Enum`.
- Innymi słowy, uprzednie przypisanie do zmiennej `Animal` jest równoważne z poniższym:

```
>>> class Animal(Enum):  
...     ANT = 1  
...     BEE = 2  
...     CAT = 3  
...     DOG = 4  
...
```

- Powodem domyślnego ustawiania `1` jako liczby początkowej, a nie `0`, jest to, że `0` ma wartość `False`, natomiast wszystkie elementy wyliczenia przyjmują wartość `True`.

Klasa IntEnum

- Pierwsza udostępniona odmiana `Enum` jest również podklasą `int`.
- Elementy klasy `IntEnum` mogą być porównywane z liczbami całkowitymi. Także elementy różnych podklas klasy `IntEnum` mogą być porównywane między sobą:

```
>>> from enum import IntEnum
>>> class Shape(IntEnum):
...     CIRCLE = 1; SQUARE = 2
...
>>> class Request(IntEnum):
...     POST = 1; GET = 2
...
>>> Shape == 1
False
>>> Shape.CIRCLE == 1
True
>>> Shape.CIRCLE == Request.POST
True
```


Klasa IntEnum

- Jednak nadal nie można ich porównać do standardowych wyliczeń `Enum`:

```
>>> class Shape(IntEnum):  
...     CIRCLE = 1  
...     SQUARE = 2  
...  
>>> class Color(Enum):  
...     RED = 1  
...     GREEN = 2  
...  
>>> Shape.CIRCLE == Color.RED  
False
```

Klasa IntEnum

- Wartości `IntEnum` zachowują się jak liczby całkowite w sposób, jakiego można się spodziewać:

```
>>> int(Shape.CIRCLE)
1
>>> Shape.CIRCLE + 5
6
>>> ["a", "b", "c"][Shape.CIRCLE]
'b'
>>> [j for j in range(Shape.SQUARE)]
[0, 1]
```

Przykład (Klasa Shape)

```
# Obiekty klasy Shape są jednocześnie
# obiektami klasy int oraz klasy IntEnum:
>>> from enum import IntEnum
>>>
>>> class Shape(IntEnum):
...     CIRCLE = 1; SQUARE = 2
...
>>> isinstance(Shape, int)
True
>>> isinstance(Shape, IntEnum)
True
>>> isinstance(Shape.CIRCLE, int)
True
>>> isinstance(Shape.CIRCLE, IntEnum)
True
```

Operatory bitowe (ang. bitwise operators)

Operatory bitowe (w kolejności malejących priorytetów)

- `~` – negacja bitowa
- `<<` – przesunięcie w lewo
- `>>` – przesunięcie w prawo
- `&` – koniunkcja bitowa
- `^` – rozłączna alternatywa bitowa
- `|` – alternatywa bitowa

Uwagi

- Operatory bitowe są zdefiniowane tylko dla obiektów typu całkowitego.
- Operacje bitowe na obiektach typu całkowitego są wykonywane **bit po bicie**.

Operatory bitowe (ang. bitwise operators)

Bitowe negacja i koniunkcja

- **Negacja bitowa** \sim jest operacją jednoargumentową, która wykonuje negację na każdym bicie.
Bity, które mają wartość 0, stają się 1, a te, które mają wartość 1, stają się 0.
- **Koniunkcja bitowa** $\&$ jest operacją dwuargumentową, która wykonuje koniunkcję na każdej parze odpowiednich bitów.
Jeżeli oba bity w odpowiadającej sobie pozycji mają wartość 1, to bit wynikowy będzie mieć wartość 1; w przeciwnym razie bit wynikowy to 0.

Operatory bitowe (ang. bitwise operators)

Bitowe alternatywy

- **Rozłączna alternatywa bitowa** \wedge jest operacją dwuargumentową, która wykonuje alternatywę rozłączną na każdej parze odpowiednich bitów. Jeżeli dokładnie jeden bit z dwóch na odpowiadającej sobie pozycji ma wartość 1, to bit wynikowy będzie mieć wartość 1; w przeciwnym razie bit wynikowy to 0.
- **Alternatywa bitowa** $|$ jest operacją dwuargumentową, która wykonuje alternatywę na każdej parze odpowiednich bitów. Jeżeli co najmniej jeden bit z dwóch na odpowiadającej sobie pozycji ma wartość 1, to bit wynikowy będzie mieć wartość 1; w przeciwnym razie bit wynikowy to 0.

Operatory bitowe (ang. bitwise operators)

Tabela operatorów bitowych

X	Y	$\sim X$	$\sim Y$	$X \& Y$	$X \wedge Y$	$X Y$
0	0	1	1	0	0	0
0	1	1	0	0	1	1
1	0	0	1	0	1	1
1	1	0	0	1	0	1

Przykład (Bitowa reprezentacja liczb całkowitych: to_bin.py)

```
def main():
    print("23: ", to_bin(23, 16))
    print("-1: ", to_bin(-1, 16))

def to_bin(num, length):
    binary = ""
    mask = 2**(length - 1)
    while mask > 0:
        binary += "1" if (num & mask) else "0"
        mask //= 2
    return binary

if __name__ == "__main__":
    main()
```


Operatory bitowe (ang. bitwise operators)

Arytmetyczne przesunięcia bitowe

- Przesunięcia bitowe traktują wartość jako serię bitów, a nie jako wielkość liczbową. W tych operacjach bity są przesuwane w lewo lub w prawo.
- Rejestry w procesorze komputerowym mają stałą szerokość, więc niektóre bity zostaną „przesunięte” z rejestru na jednym końcu, podczas gdy ta sama liczba bitów zostanie „przesunięta” z drugiego końca.
- W przesunięciu arytmetycznym bity, które są przesunięte z dowolnego końca, są odrzucane.
- W przesunięciu arytmetycznym w lewo w miejsce przesuwanych bitów pojawiają się zera; w przesunięciu arytmetycznym w prawo, bit znaku (MSB w uzupełnieniu do dwójki) jest powielany, zachowując w ten sposób znak operandu.

Przykład (Przesunięcie w lewo liczby dodatniej)

```
from to_bin import to_bin

>>> 26624, to_bin(26624, 16)
(26624, '0110100000000000')
>>> 26624 << 1, to_bin(26624 << 1, 16)
(53248, '1101000000000000')
>>> 26624 << 2, to_bin(26624 << 2, 16)
(106496, '1010000000000000')
>>> 26624 << 3, to_bin(26624 << 3, 16)
(212992, '0100000000000000')
>>> 26624 << 4, to_bin(26624 << 4, 16)
(425984, '1000000000000000')
>>> 26624 << 5, to_bin(26624 << 5, 16)
(851968, '0000000000000000')
>>> 26624 << 5, to_bin(26624 << 5, 32)
(851968, '00000000000011010000000000000000')
```

Przykład (Przesunięcie w lewo liczby ujemnej)

```
from to_bin import to_bin

>>> -2048, to_bin(-2048, 16)
(-2048, '1111100000000000')
>>> -2048 << 1, to_bin(-2048 << 1, 16)
(-4096, '1111000000000000')
>>> -2048 << 2, to_bin(-2048 << 2, 16)
(-8192, '1110000000000000')
>>> -2048 << 3, to_bin(-2048 << 3, 16)
(-16384, '1100000000000000')
>>> -2048 << 4, to_bin(-2048 << 4, 16)
(-32768, '1000000000000000')
>>> -2048 << 5, to_bin(-2048 << 5, 16)
(-65536, '0000000000000000')
```

Przykład (Przesunięcie w prawo liczby dodatniej)

```
from to_bin import to_bin

>>> 25, to_bin(25, 16)
(25, '0000000000011001')
>>> 25 >> 1, to_bin(25 >> 1, 16)
(12, '000000000001100')
>>> 25 >> 2, to_bin(25 >> 2, 16)
(6, '000000000000110')
>>> 25 >> 3, to_bin(25 >> 3, 16)
(3, '000000000000011')
>>> 25 >> 4, to_bin(25 >> 4, 16)
(1, '000000000000001')
>>> 25 >> 5, to_bin(25 >> 5, 16)
(0, '000000000000000')
```

Przykład (Przesunięcie w prawo liczby ujemnej)

```
from to_bin import to_bin

>>> -38, to_bin(-38, 16)
(-38, '1111111111011010')
>>> -38 >> 1, to_bin(-38 >> 1, 16)
(-19, '111111111101101')
>>> -38 >> 2, to_bin(-38 >> 2, 16)
(-10, '11111111110110')
>>> -38 >> 3, to_bin(-38 >> 3, 16)
(-5, '1111111111011')
>>> -38 >> 4, to_bin(-38 >> 4, 16)
(-3, '1111111111101')
>>> -38 >> 5, to_bin(-38 >> 5, 16)
(-2, '1111111111110')
>>> -38 >> 6, to_bin(-38 >> 6, 16)
(-1, '1111111111111')
```

Klasa IntFlag

- Kolejna podklasa klasy `Enum`, a mianowicie klasa `IntFlag`, jest także podklasą klasy `int`.
- Powoduje to, że elementy `IntFlag` mogą być łączone za pomocą operatorów bitowych (`&`, `|`, `^`, `~`), a wynikiem jest nadal element `IntFlag`.
- Jednakże, jak sama nazwa wskazuje, elementy `IntFlag` są również instancjami klasy `int` i mogą być używane wszędzie tam, gdzie używane są elementy `int`.
- Wynik każdej operacji na elementach klasy `IntFlag`, poza operacjami bitowymi, powoduje utratę przynależności tego wyniku do klasy `IntFlag`.

Przykład (Klasa dziedzicząca po IntFlag)

```
>>> from enum import IntFlag
>>>
>>> class Perm(IntFlag):
...     R = 4
...     W = 2
...     X = 1
...
>>> Perm.R | Perm.W
<Perm.R|W: 6>
>>> Perm.R + Perm.W
6
>>> RW = Perm.R | Perm.W
>>> Perm.R in RW
True
>>> Perm.X in RW
False
```

Przykład

```
# Możliwe jest także nadawanie nazw kombinacjom:
>>>
>>> class Perm(IntFlag):
...     R = 4
...     W = 2
...     X = 1
...     RWX = 7
...
>>> Perm.RWX
<Perm.RWX: 7>
>>>
>>> ~Perm.RWX
<Perm.-8: -8>
```


Przykład

```
# Inną ważną różnicą między IntFlag a Enum jest to,
# że jeżeli nie ustawiono żadnych flag (wartość 0),
# to wartość logiczna wynosi False:
>>>
>>> Perm.R & Perm.X
<Perm.0: 0>
>>> bool(Perm.R & Perm.X)
False
>>>
# Ponieważ instancje klasy IntFlag są również instancjami
# klasy int, to można łączyć jedno z drugimi:
>>> Perm.X | 8
<Perm.8|X: 9>
```

Klasa IntFlag

- Ostatnią podklasą klasy `Enum` jest klasa `Flag` klasy `int`.
- Podobnie jak w przypadku `IntFlag`, elementy `Flag` można łączyć przy użyciu operatorów bitowych (`&`, `|`, `^`, `~`),
- W przeciwieństwie do `IntFlag`, nie można ich łączyć ani porównywać z żadnym innym wyliczeniem `Flag` ani `int`.
- Chociaż możliwe jest bezpośrednie określenie wartości, zaleca się użycie wartości `auto()` i pozwolenie klasie `Flag` na wybranie odpowiedniej wartości.

Przykład

```
# Podobnie jak dla IntFlag, jeżeli kombinacja elementów
# nie powoduje ustawienia żadnej flagi, to wartością
# logiczną wyniku jest False:
>>>
>>> from enum import Flag, auto
>>>
>>> class Color(Flag):
...     RED = auto()
...     BLUE = auto()
...     GREEN = auto()
...
>>> Color.RED & Color.GREEN
<Color.0: 0>
>>> bool(Color.RED & Color.GREEN)
False
```

Przykład

```
# Poszczególne flagi powinny mieć wartości będące  
# potęgami dwójki (1, 2, 4, 8, ...), podczas gdy  
# kombinacje flag nimi nie będą:
```

```
>>>
```

```
>>> class Color(Flag):
```

```
...     RED = auto()
```

```
...     BLUE = auto()
```

```
...     GREEN = auto()
```

```
...     WHITE = RED | BLUE | GREEN
```

```
...
```

```
>>> Color.WHITE
```

```
<Color.WHITE: 7>
```

Przykład

```
# Nadanie nazwy warunku ,,brak ustawionych flag''  
# nie zmienia jego wartości logicznej:  
>>>  
>>> class Color(Flag):  
...     BLACK = 0  
...     RED = auto()  
...     BLUE = auto()  
...     GREEN = auto()  
...  
>>> Color.BLACK  
<Color.BLACK: 0>  
>>>  
>>> bool(Color.BLACK)  
False
```

Uwagi końcowe

- W przypadku większości nowego kodu, `Enum` i `Flag` są zdecydowanie zalecane, ponieważ `IntEnum` i `IntFlag` łączą pewne semantyczne obietnice dla wyliczeń (poprzez porównywalność z liczbami całkowitymi, a tym samym przez przechodniość do innych niepowiązanych wyliczeń).
- `IntEnum` i `IntFlag` powinny być używane tylko w przypadkach, gdy `Enum` i `Flag` nie działają; na przykład, gdy stałe całkowite są zastępowane wyliczeniami lub w celu współdziałania z innymi systemami.